

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 510. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036555291344.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

I forbindelse med Ingemanns religiøse tolkning står endnu en type 511 afvigelser fra kilderne. Mens Suhm har en vis forståelse for normernes tidsbestemthed, overfører Ingemann sin samtids strenge seksualmoral til middelalderen. Valdemars to uægte sønner, hertug Knud og grev Nicolaus, bliver i romanen til hhv. Esbern Snares søn og kongens halvbror (dette sidste måske hjulpet af Huitfeldts forvirrende fremstilling s. 183f.). Skildringen af det afgørende møde mellem Carl og Rigmor er ligeledes rensset for ethvert spor af den frivolitet, som præger Ingemanns kilde, folkevisen Hr. Carl og Jomfru Rigmor. Visens centrale scene er den pikante, at Rigmor og den forklædte Carl i sengen fører en lang samtale, der til dels ordret er identisk med den, Hagbarth og Signe fører i den tilsvarende situation. Det er altså i visen mere end i romanen, man skal finde baggrunden for den ofte omtalte parallel mellem de to elskende par.